

BOVEN GENT RIJST, ONZE NIEUWE DRAAK !

ZATERDAG 8 NOVEMBER 1980 kon alvast géén doodgewone dag zijn. De verwachtingen waren sterk gespannen bij véle echte Gentenaars en met een beetje geluk zou het zelfs

EEN HISTORISCHE DAG

worden.

Het was bitter koud op die vroege November ochtend. De stoere Belfortoren lag nog weggestoken in de mist.

De beroemde Gentse draak – zinnebeeld van onze geliefde stad – ging vandaag zijn vertrouwde plaats innemen op de top van de Belfortoren. De geschiedenisboeken vertellen allen; dat de Gentenaars door de eeuwen heen koppige kerels waren. En dat zal wel waar zijn. Ook nog voor onze tijd !! De politiek kan de Gentenaars verdelen; in doen en laten kunnen ze van mening verschillen en komen zo in botsing, maar, als ze echt aangesproken worden door “een symbool” zoals Hun Klokke Roeland; Hun Jacob van Artevelde of Hun eigen draak, dan staan Ze als één man daarachter en... stappen op, zoals ten tijde van weleer !!

De ruime Vleeshalle liep al vroeg vol.

De vaandels van de véle dekenijen waren op post. Iedere wijk, bijna iedere straat had zijn naambord klaar staan. Het waren jonge elementen die deze naamborden in “de stoet” moesten dragen om aldus aan hun eigen fierheid uitstraling te geven. Véle prominenten waren ook al aanwezig als daar zijn, de Heren Schepenen en de Heren Dekens van de verschillende dekenijen met hun talrijke volgelingen.

Precies om 10 uur werd met de politieharmonie op kop de eigenaardige stoet in beweging gebracht. Het voorwerp van ieders belangstelling : de prachtige draak lag te schitteren op een lichte bestelauto.

Voor de laatste keer deed de draak nog een kleine rondrit in haar geliefde stad, over de Korenmarkt; de Veldstraat; de Volderstraat naar het bekende Emiel Braunplein toe.

De politieharmonie had “de form” der gróte dagen en op de tonen van...

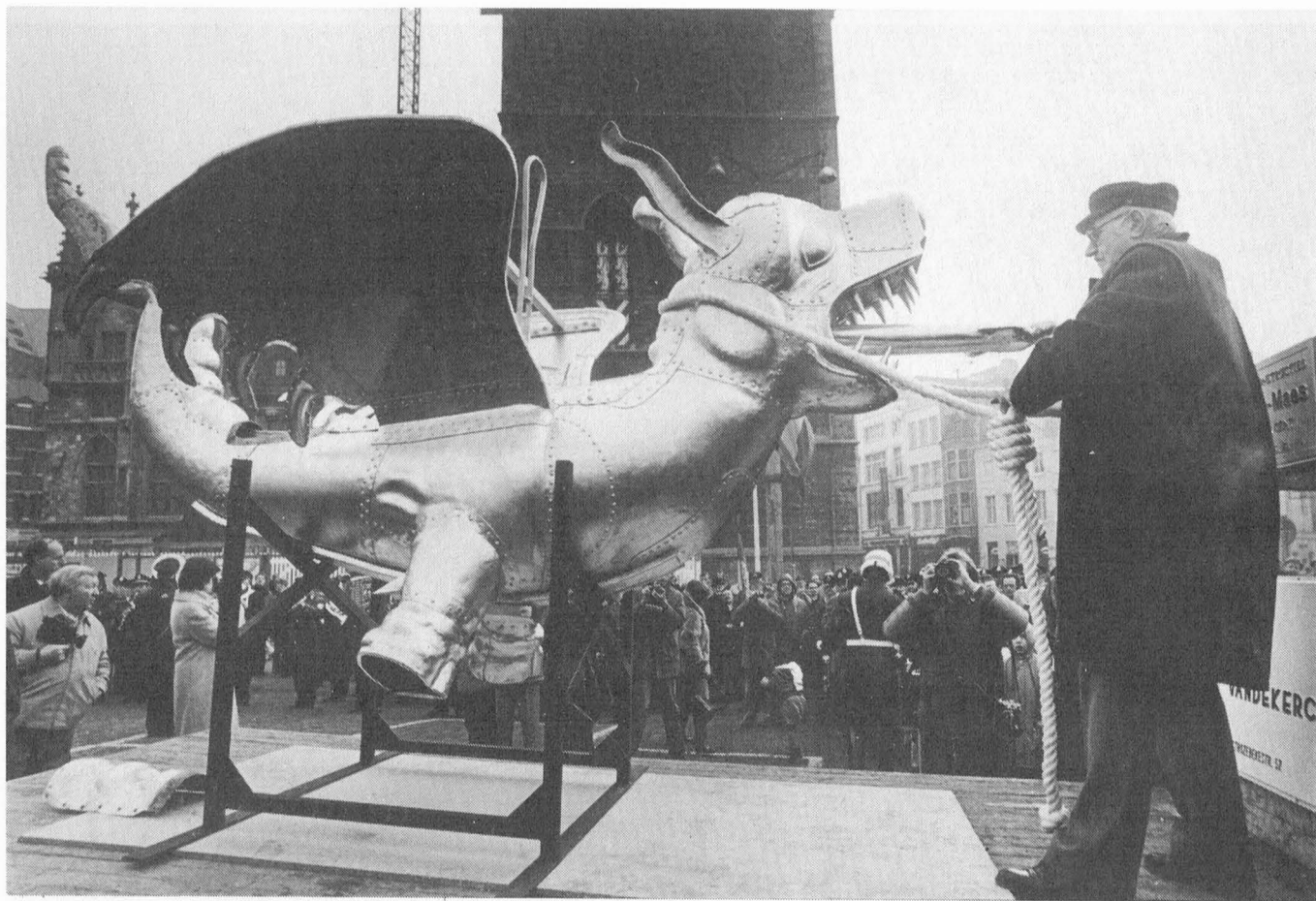
“Sarah, ... ik hè U g.. gezien” kwam ze met de draak uit de Mageleinstraat recht naar het kleine podium toe, waar de Heer Burgemeester – zoals iedereen versteven van de kou – hen ongeduldig opwachtte.

Schitterend was Ze, ... de draak om aan te zien !!

Iedereen wilde Ze betasten; iedereen wilde er eens aan voelen; iedereen wilde “de foto” van de eeuw maken; iedereen wilde er als het ware zijn eigen stempel op drukken.

Dit was toch wel een gans bijzondere gebeurtenis !!

En dan, ! ... plots ... die formidabele verrassing !!



Vertrekkensgereed. Bestemming : Vliegplein St.-Denijs-Westrem. Foto Michiel Hendryckx — Dagblad De Gentenaar.



Het historisch moment. Foto Michiel Hendryckx – Dagblad De Gentenaar.

We waren er getuige van dat ook NU NOG onder ons, echtdurvende Gentenaars zijn. Julien Colle van de Vrijdagmarkt – deken van de orde der Stroppendragers – sprong op de bestelwagen en met een zwierend gebaar hing Hij rond de kop van de draak een “prachtige sneeuw witte reuze strop” onder het over verdiende applaus van de zo véle aanwezige Gentenaars.

De Heer J. Vandenhoute – conservator dienst Gentse Monumenten – nam als éérste het woord, om in ’t kort de geschiedenis van de draak te vertellen.

De Heer Mortier, de opperdeken sprak namens alle Gentenaars en hun dekenijen en uiteindelijk besteeg Burgemeester Pl. De Paepe zelf het spreekgestoelte :

“GENT, zou Gent niet meer zijn zonder Artevelde; zonder Klokke Roeland en zonder zijn beroemde draak” zó besloot de burgervader zijn rede.

Er werden oorkonden geplaatst in het achterlijf van de draak :

Een oorkonde vanwege de dienst MONUMENTENZORG.

Een oorkonde vanwege de dekenijen.

Een oorkonde vanwege het stadsbestuur en... al de Gentenaars.

De politieharmonie hief nu het énige echte Gentse lied aan : “Klokke Roeland” die uit volle borst werd meegezongen door de véle diep ontroerde en Fiere Gentenaars.

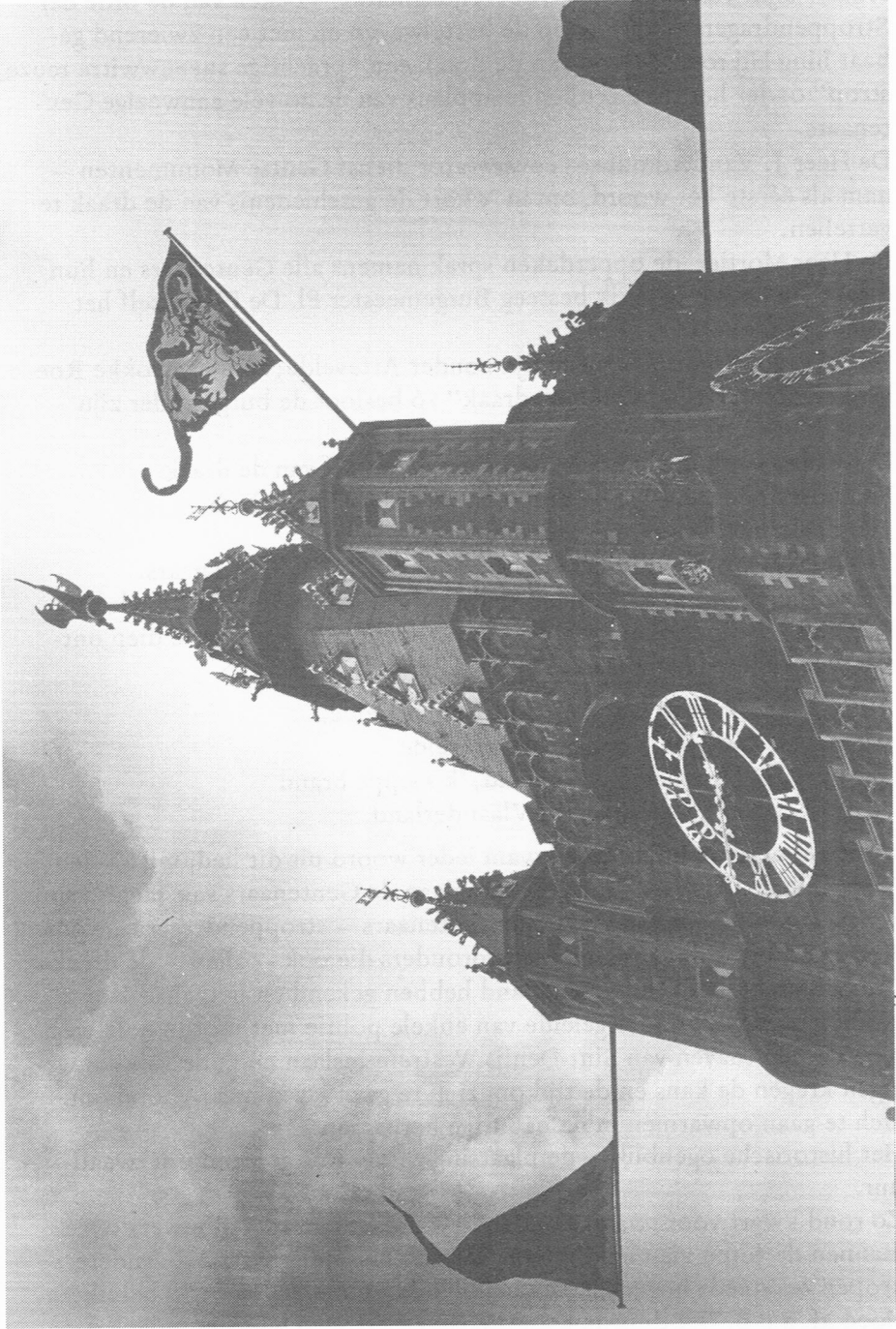
Trilt in Uw graf; trilt Gentse helden
Gij Jan Yoens; Gij Artevelde
Mijn naam is Roeland, 'k kleppe brand
en luide storm in Vlaanderland.

Voor het eerst in mijn leven kwam ieder woord uit dit lied, mij als een echte boodschap over. Ik dacht terug aan de Gentenaars van Jacob van Artevelde; ik dacht aan de koene Gentenaars – stroppendragers – vóór Keizer Karel; ik dacht aan onze voorouders die ook – allen – de draak van ’t Belfort, ons Klokke Roeland hebben gekend en liefgehad !!

Nu kon de draak, onder geleide van enkele politie met motoren de weg naar de luchthaven van Sint-Denijs Westrem inslaan en ... de véle aanwezigen kregen de kans en de tijd om zich te gaan laven maar vóóral om zich te gaan opwarmen in de naburige herbergen.

Het historische ogenblik – de plaatsing zelf – was gepland om twaalf uur.

Zo rond kwart voor twaalf konden de aandachtige toeschouwers twéé mannen de toren zien beklimmen. Van de ene stelling naar de andere kropen ze, steeds hoger tot Ze eindelijk de 96 meter hoge top bereikten. Hoed af, a.u.b. Het duurde voor die flinke mannen wel iets te lang daarboven. Ze kregen het te koud en daalden dus maar enkele meters lager



Hij staat er. Foto Michiel Hendryckx – Dagblad De Gentenaar.

om iets warmer te worden.

En, ... al meteens ! kijk, ... hij ès daor ... de helicopter.

Hij kwam uit de goede richting van over de Leie tot aan Sint Michielsbrug en afzwaaiend naar de Belforttoren maar, ... hoe kon dit nu : zonder de draak !! Het bleek alras, dat de Engelse piloot Larry Marlow een verkenningsronde wilde maken en wilde proberen om "ter plaatse STIL te hangen" boven op de spil, waar de draak moest opkomen.

Precies om 12,40 uur kwam hij terug van boven de loop van de Leie tot aan Sint Michielsbrug en ... onder het geweldig klokkengelui van de twee hoofdkerken, vloog hij af ... op de stoere Belforttoren.

En nu, niemand kende nog iemand ! Nu zou het gebeuren zie ! Nu kwamen al de reactie's los. Al de verrekijkers; al de camera's kwamen in aktie en daar gingen ze ... de echt leuke Gentse commentaren.

kijk, ... kijk, ... hij steekt zijne stok uit ...

kijk, z'hèn kontakt ... z(èn hem ... nieje ... z'èn hem nie. 't ès mislukt !! en weg was hij, de helicopter, een grote bocht makend naar links over de stad met zijn eigenaardige last onder hem hangend.

Opnieuw proberen ! opnieuw niet lukken ... tot driemaal toe.

Het bleek dat de mogelijkheden tot vastgrijpen en vooral vasthouden te klein waren. De helicopter vloog te 13,15 uur opnieuw naar zijn luchthaven en de kleine bestelwagen onder begeleiding van de politie met loeiende sirenes spoedde zich ook naar die plek om een langer touw te hangen rond de draak, een langer touw dan alleen maar die prachtige sneeuw witte GENTSE STROP.

Een hernieuwde poging zo rond twee uur bleek dan succesvol te zijn.

De grote massa heeft echter de geslaagde poging niet meegemaakt.

De massa kon immers niet ingelicht worden over wat er nu ging gebeuren en wanneer het zou doorgaan.

De massa was hongerig en had het erg koud gehad.

Wellicht zullen zelfs onze jongste kleinkinderen een dergelijke gebeurtenis nooit meemaken.

THEO. DE SMET

NASCHRIFT

Wij maken graag van deze gelegenheid gebruik om de Heer Theo De Smet niet alleen te danken voor dit artikeltje, maar ook voor de enthousiaste en overtuigende propaganda die hij maakt voor onze Kring. Op een zeer korte tijd bezorgde hij ons 20 nieuwe leden.

Wie doet beter ? (Met even goed zijn wij ook al bij !)